

Giấc Mơ Xưa

*Thưa Ba Mẹ,
Có một lần con ham chơi, trốn học,
Theo bạn bè chui vào rạp ciné.
Quốc ca xong, phút mặc niệm nã nê,
Để tưởng nhớ người đi vì tổ quốc.*

*Con còn nhớ những hoang tàn, tiếng súng,
Những ngôi mộ người chiến sĩ vô danh.
Chiêu hồn ca sao nức nở, đoạn đàn,
Làm con khóc, xót thương thành hờn oán.*

*Và từ đáy nỗi lòng con mang nặng,
Yêu quê hương, sống chết với quê hương.
Biết bao lần trở giấc giữa đêm trường,
Con mong lớn lên đường xây chiến thắng.
Con mơ đến ngày quê hương ngập nắng,
Vạn nụ cười và ánh mắt long lanh.
Ngày quê hương vang dội khúc thanh bình,
Tàn chiến chinh, hết điêu linh, thảm khóc.*

*Có ngờ đâu một ngày kia đột ngột,
Chiến tranh tàn, Nam Bắc hết phân ly.
Nhưng trời Nam lại đau đớn ê chề,
Lại cơ cực, lại kinh hoàng, xuống dốc.*

*Theo mọi người cuốn trôi trong cơn lốc,
Con lìa xa, xa hẳn chốn yêu thương.
Không gia đình thân côi cút viễn phương.
Con gắng sống kéo từng ngày lần lữa.
Con đau khổ nhìn ngày qua song cửa,
Bởi vì con không làm được gì hơn.
Đôi tay này và ý chí quật cường,
Giờ thất thế, giam mình trong nhà hẹp.*

*Ba Mẹ ơi! hằng đêm con cầu nguyện,
Xin hồn thiêng sông núi giúp cho con.
Ngày về quê xây dựng lại nước non,
Gặp Ba Mẹ mừng vui ngày đoàn tụ.
Xin Ba Mẹ, đừng khóc thêm tàn uá,
Chờ con về báo đáp lại công ơn.
Con xin dâng lời nguyện đến song đường,
Rằng con sẽ một ngày mai trở lại.*

Nguyễn P. Thúy